

[Svend Auken]

Jeg hørte ikke helt den samme imødekom-
mehed fra arbejdsministerens side som den
radikale ordfører. Jeg hørte, at regeringen
sagde, at man da syntes, det ville være ud-
mærket, hvis lønmodtagerne ville lave fælles-
forvaltning, men at det ikke var noget, man
ville tilskynde til, forpligte til eller lignende.
Så er der selvfølgelig igen et svælg mellem
den opfattelse, regeringen har, og så den fler-
talsudtalelse, vi afgav i fællesskab sidste som-
mer. Det er klart, at der stadig væk er af-
stand mellem det radikale forslag og vores
forslag, men jeg synes, man har lov til at si-
ge, også i lyset af den fælleserklæring, vi af-
gav, og som har stået sig i mellemtiden, at
den afstand er blevet formindsket og blevet
formindsket ganske betydeligt.

Til skatte- og afgiftsministeren vil jeg sige,
at jeg synes, det var en meget fin præcisering
af, at vi naturligvis ikke, uanset hvor ivrige
vi er for at fremme OD-ordninger gennem
skattebegunstigelser, må indskibe os i noget,
der med rimelighed kan betragtes som et
brud på den aftale, der er indgået om skatte-
reformen. Jeg er meget tilfreds med, at vi har
fået den udtalelse, og den opfatter jeg som
forpligtende for regeringen i det fortsatte for-
løb. Vi kan ikke leve med, at vi først indgår
en aftale og så anfægter sigtet og balancen i
aftalen senere hen ved anden lovgivning, og
så selv om den måske formelt kan siges at
ligge uden for aftalens rammer.

Bollmann (CD):

Regeringen og partierne bag regeringen
har nu fremsat forslag om, hvordan vi mener
en OD-ordning bør se ud. Det er de forslag,
vi her i dag drøfter sammen med forslag fra
andre partier om samme emnekreds.

Nu har denne debat været i gang i mange
år efterhånden. I sin tid, da det hed ØD, var
der tale om tvungen deltagelse og centrale
fonds. Der er sket ændringer visse steder si-
den, også i Socialdemokratiet, men desværre
ikke så meget på dette område. Nu hedder
det amtsfonde, og tvangen er der fortsat.

Jeg vil gerne understrege, at vi i CD har
stor sympati for en udbredelse af ejendoms-
retten. Vi tror faktisk på, at det, at en medar-
bejder også er medejer, gør, at den daglige
diskussion om virksomhedens ve og vel,
f.eks. i kantinen, vil få et helt andet og meget
mere engageret indhold. Vi tror også på, at

regeringens forslag faktisk giver de bedste
muligheder for, at medarbejderne føler, at
der kommer noget ud af en sådan ordning.

Jeg vil gerne ved indledningen sige, at en
af de væsentligste forudsætninger for CDs
tilslutning til pakken – og for at der ikke
skal være misforståelser, er det altså regerin-
gens forslag, jeg taler om – var, at der ikke
var grundlæggende principielle ændringer i
arbejdsgivernes ret til at lede og fordele ar-
bejdet. Det mener jeg heller der er i denne
pakke. Det er klart, at medeje giver indfly-
delse som aktionær, og det synes jeg er ud-
mærket. Der er også ændringer, hvad angår
antallet af ansatte, der berettiger til medar-
bejderrepræsentation i bestyrelser. Det giver
heller ikke problemer for CD, for vi ved, at
arbejdsmarkedets parter selv har peget på
nogle tilsvarende muligheder. Når vi ser på
den del af det, er der bestemmelser om afta-
ler, og det støtter vi selvfølgelig også.

Den væsentligste forskel mellem regerin-
gens og de øvrige forslag er selvfølgelig fri-
villighedsprincippet. Nu ved jeg godt, at man
kan sige, at CD selv for år tilbage havde
nogle forslag om obligatoriske ordninger.
Hertil kan jeg kun sige, at der jo er sket
mange ting siden både politisk og økono-
misk. Det er i hvert fald helt klart, at befolk-
ningen ikke er blevet mere positivt stemt
over for disse tvungne ordninger, uanset i
øvrigt hvor aktivt man har reklameret for det
fra Socialdemokratiets side.

Jeg synes, at vi som politiske partier har
lov til at tage bestik af, hvad der sker ude i
samfundet. Jeg er i hvert fald ikke enig med
hr. Svend Auken, der gav udtryk for, at det
er bedst, at vi herinde ved, hvad der er bedst
for befolkningen, og så kan det være, at man
på et eller andet tidspunkt kommer til at
kunne lide det.

Så har der været talt en del om skatterela-
tionerne, og det er klart, at synspunkterne
kan være forskellige. Jeg kan på CDs vegne
sige, at vi har svært ved at se, at der er brud
på aftalerne, og jeg vil da sige, at i det for-
slag, som Socialdemokratiet selv fremsætter,
er uoverensstemmelsen med forudsætningerne
i skattereformen vel ikke meget anderle-
des, når vi ser nærmere på det. Så jeg synes,
at den del af diskussionen kunne vi holde på
et minimum i hvert fald i dag. Vi kan under-
søge det under udvalgsbehandlingen.